

ת"פ (ירושלים) 62095-12-17 - מדינת ישראל נ' חסין עותמן

ת"פ (ירושלים) 62095-12-17 - מדינת ישראל נ' חסין עותמן ואח'מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 62095-12-17

מדינת ישראל

נ ג ד

1. חסין עותמן

2. עובידה עותמן

3. עבד אלعزيز עותמן

4. סامر עותמאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

[08.08.2024]

כבוד השופט אברהם רובין

גזר דין בעניינים של נאשמים 3 ו- 4

1. העבירות בהן הורשו הנאשמים

נאשם 3 הורשע לאחר שמיית ראיות ביצוע עבירה של המתה בנסיבות דעת - עבירה לפי סעיף 301ג לחוק העונשין

תש"ז - 1977, ובעבירה של חבלה בכוונה מחמיתה - עבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין. נאשם 4 הורשע לאחר שמיית

ראיות ביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמיתה (ביצוע בצוותא) - עבירה לפי סעיפים 329 ו- 29(ב) לחוק העונשין.

2. נאשימים 1-3 הם אחיהם, ונאשם 4 הוא דודם. על פי עובדות כתוב האישום שהוכחו, נאשימים 1 ו-2 בקשו ללמד לך את מ.ע. (להלן - "המתلون"), זאת על רקע חסדם לפיו הוא היה מעורב בהצתת רכבו של נאשם 1, בהצתת רכבה של אשת אחיו של נאשם 4, ובפריצה וגנבה מחנות מכלול השיקית לה. בהמשך לכך, ביום 12.11.17 בערב, השותפי נאשימים 3 ו-4 (להלן - "הנאשימים"), בהתקנסות בה נכוו, בין היתר, גם נאשימים 1 ו-2, במסגרת החליטו משתתפי התקנסות לנצל ההזדמנויות שנתקיימו בדרכם עת נודע להם שהמתلون שוהה בביתה של משפטת ג'בר יחד עם שניים מבני משפטת ג'בר, ולתקוף אותו באלוות מתוך כוונה לגרום לו לחבלה חמורה. בהמשך לכך, עוד באותו לילה בשעה 20:20 לערך, הגיע הרכב עם נהג ואربעה נוסעים סמוך לבית משפטת ג'בר. מהרכב ירדו ארבעה תוקפים עם מסכות פניםיהם, שלושה מהם היו מצוידים באלוות בייסבול ואחד חמוש באקדח. נהג הרכב נסע לדרכו ואילו האربעה שמו פעמיים לבית משפטת ג'בר. משהגיעו לחצר הבית נעמד התוקף שהיה חמוש באקדח (להלן - "התוקף החמוש"), בחצר הבית, ואילו שלושת האחרים נכנסו לחדר שהיה ממוקם בחצר הבית, בו ישבו המתلون ושני חבריו מבני משפטת ג'בר. שלושת התוקפים החלו להזכיר את המתلون באמצעות האלוות, ואילו שני חבריו נמלטו מהחדר דרך החלון לעבר קומת המגורים של ביתם. השניים פגשו בחצר את התוקף החמוש אשר חיווה לעברם באמצעות האקדח שעלו לbijtem, ולאחר מכן יריה אחת באוויר. אז, ירד מהבית לחצר מ' ג' ז"ל (להלן - "המנוח") - בעל הבית ואביהם של שני חבריו של המתلون - כדי לברר את פשר ההתרחשויות. הגיעו לחצר נתקל המנוח בתוקף החמוש. המנוח אחז בשתי ידיו את פרקי ידיו של התוקף החמוש, ותוך כדי קר הרם התוקף את ידיו הימנית וירה לעבר פניו של המנוח. הקליע שנורה פגע בפניו של המנוח, אשר התמוטט ומת. שהבחינו במתරחש ארבעת התוקפים הם נמלטו מהמקום, תוך שהtokף החמוש יריה אחת נוספת באוויר. כתוצאה מכל האמור מת המנוח ואילו המתلون נפצע בראשו, באוזנו, בפניו בידו ובגבו.

3. הנאשימים כפרו מכל וכל במינויו להם. לטענתם הם לא בקשו את רעתו של המתلون, ולא הם אלו שתקפו אותו ואגב כך גרמו למותו של המנוח. בתום שמיית הראיות נאשימים 1 ו-2 זכו מהמיוחס להם מחמת הספק, זאת לאחר שנוטר ספק בדבר השתתפותם באירוע התקיפה. נאשם 3 הורשע בביצוע עבירות של המתה בנסיבות דעת וחבלה בכוננה מחמורה, זאת לאחר שהוכח כי הוא היה אחד מהתוקפים שהיו חמושים באלוות, וכי עוד לפני ביצוע התוקפים הם נמלטו הירוי שהביאו למותו של המנוח הוא מודיע לך שהtokף הרביעי היה חמוש באקדח. לגבי נאשם 4 נקבע, כי הוא היה שותף לביצוע עבירה של חבלה בכוננה מחמורה, כיוון שהוא לו מניע לפגוע במתلون, כיוון שהוא היה שותף לתכנון העבירה, וכיוון שהוכח שהוא זה שהסייע את התוקפים לבית ג'בר.

4. תסוקיר שירות המבחן בוגרultimo לנאשימים 3
נאשם 3ILD 21.12.98, בן כמעט 19 בעת ביצוע העבירות, רווק, עובד כנגן משאית ונמצא במהלך הSERVICE של הכשרה כמספר שנים. הוריו של נאשם 3 גרים. בילדותו היה נאשם 3 עד לאילומות פיסית קשה בה נהג אביו לפני אמו ואחיו. לאחר הגירושין גר נאשם 3 עם אמו, אשר נקלעה למצב כלכלי קשה, וכך התקשתה לפרק עליו ועל אחיו. לנוכח מצב דבריהם זה חברו נאשם 3 ואחיו לחברה שלoit והתנהגוותם הייתה בעיתית ואף עברינית - קלשון התסוקיר. הקשר של נאשם 3 עם אביו נותק לאחר הגירושין, אך במהלך השנים הקרובות קשרו וקיים הנאשם בקשר טוב עם אביו. נאשם 3 סיים 11 שנות לימוד. לארוך שנות לימודיו הוא אובייחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז. במהלך שנות לימודיו האחרון הוא היה מעורב באירועים אלימים קשה בבית ספרו, ועקב כך הוא נשר מלימודיו. בגין אירוע זה הוא גם העומד לדין, כפי שיפורט בהמשך הדברים.

לאחר סיום הלימודים עבד נאשם 3 בעבודות מזדמנות. התנהלותו של נאשם 3 בשנים אלו התאפיינה בסוף תסכול נמוך, תוקפנות ביחסים בין אישיים, ובמעבר תכוף בין עבודות. כפי שיפורט בהמשך, הנאשם ריצה תוקפות מססר בעבר, ולאחר שחרורו ממשטרו האחרון בשנת 2023, הוא החל לעבוד באופן רצוף והציגף להכשרה בתחום הפעלת מנופי עגורן. לדברי נאשם 3 לשירות המבחן, כו�ן הוא נמנע כמעט מקשר עם אנשים בעלי התנהלות בעיתית ושאייתו היא להגיע להתייצבות במשור התעסוקתי והחברתי, ובכלל זה להקים משפחה עם חברתו.

נאשם 3 ארבע הרשעות נוספות, מלבד הרשותו הנוכחית, שעלה פרטיהן נעמוד בהמשך. בגין הרשעותיו הוא ריצה עונשי מססר.

נאשם 3 מוכר לשירות המבחן לנוער מהסתמכויות קודמות. שירות המבחן לנוער התרשם בשעתו כי נאשם 3 מתקש להתמודד עם מצבים רגילים מורכבים, ונותה להתנגדות אימפלסיבית ואילימה.

בסיומו של התסוקיר לא בא לשירות המבחן בהמלצתה שיקומית, זאת נוכח העובדה שנאשם 3 ממשך לעמוד על חפותו, דבר שאיננו אפשר לשירות המבחן לעמוד לעומק על מניעו של הנאשם עבור ביצוע העבירות, ועל רמת הסיכון הנשקפת ממנו לעתיד.

5. תסקירות שירות המבחן בוגר נאשם 4 נאשם 4 וILD 1979, בן 32 לערך בעת ביצוע העבירה, בוגר 12 שנות לימוד, נשוי, אב ל-3 ילדים, והוא עובד לפירנסטו כמפעיל עגורי.
- קשריו של הנאשם עם אביו היו טובים, עד שזה נפטר בגיל 65, וכן גם קשריו עם אמו היו טובים. ביום האם סיעודית, מונשחת בביתה, ונאשם 4 ואחותו מתפלים בה.
- כפי שיפורט בהמשך, לנאשם 4 הרשעה נוספת אחת. לדברי הנאשם לשירות המבחן, בין נאשמים 1-3 לבין משפחת ג'בר היה סכוך מתחשי עקב פריצה למכולת והצתות. לדברי נאשם 4 אחינו, ובכלל זה נאשם 3, בקש ממוני להסייע אותו לשכונת מגורים באבו גוש מבלי שיתופו אותו בכוכנות מעשיהם. נאשם 4 הביע באוזני שירות המבחן כעס על מעשי הנאשמים האחרים וԶעוזע על מותם של המנוח. נאשם 4 הביע אמפתיה למנוח, בין היתר על רקע היכרותו מוקדמת עמו ועם יידי.
- שירות המבחן התרשם מגורמי היסכי המתקדמיים בעניניו של נאשם 4 - העדר עבר פלילי, ניהול אורח חיים נורמלי במסגרתו באו לידי בטוי יכולות טובות של הסתגלות ויציבות, וקיים מערכת יחסים משפחתיות תקינה ומסורת. לצד זאת התרשם שירות המבחן מגורמי סיכון, הנוגעים למשבר שהוחוו נאשם 4 בעקבות אבוזן אביו בגיל צעיר, וחוסר בגורמי תמייה משפחתיים אחרים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבדוק את מניעיו לעומק, וכי הוא לא נטל אחריות על מעשיו ואף מטשטש את מעורבותו ביצוע העבירה.
- בסיומו של התסקרי לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית, אלא בהמלצת לפיה לנוכח מעצרו של נאשם 4 למשך 4 חודשים ולאחר מכן הארוכה במעצר בית, ראיי לגזoor עליון עונש של מאסר לRICTO בעבודות שירות.
6. **תסקרים נגעי עבירה**
בתיק זה נערכו שני תסקרים נגעי עבירה, אחד בהתייחס לאלמנתו ובנו הקטן של מנוח, והשני בהתייחס להוריו ושתיים אחיזותיו של המנוח.
7. בתסquier הנוגע לאלמנת והבן מתוארת משפחת המנוח, הכוללת אלמנת ושלושה בניים בני 16 עד 25. בנו הצער של המנוח היה בן 10 במוות של המנוח. התסקרי מצין כי האירוע בו מת המנוח היה אירוע אלים ובלתי צפוי, שהתרחש בחלקו נגד עיני בני המשפחה. מותו של המנוח קטע באופן חד ופתאומי את מהלך חייה של משפחת המנוח. השלכויות על האלמנה ולידה קשות ומתמשכות.
- האלמנה נאלצת להתמודד לבדה עם על פרנסת המשפחה, גידול הילדים והאחריות על כל תחומי החיים של המשפחה. מותו של המנוח הותיר את אלמנתו בחובות כבדים, עמים היא מתקשה להתמודד. מאז מות המנוח האלמנה מתמודדת גם עם בעיות רפואיות, אותן מייחסים הרופאים למצבה הנפשי עקב מות המנוח, בעיטו היא מקבלת טיפול רפואי. מותו של המנוח גרם למפנה חד בחיה של אלמנתו; מחיים של ביטחון, זוגיות ושלווה, לחיים של הישרדות, מאבקים יומיומיים, וניסיונות לשיקום המשפחה, לרבות שיקום כלכלי. התסקרי מצין כי מפנה זה בחיה של האלמנה בלתי נסבל מבחינותה והוא מעבר לכוכחותיה.

בנוגע לבנו הקטן של המנוח מצין הتسיקיר, כי מות אביו המנוח הביא לפגיעה משמעותית בתפקודו היומיומי, זאת על רקע הטראומה שנוצרה בנסיבות הצעירה של הבן. הבן משדר עצבות, סיגריות והעדר אנרגיה. הוא נעדר רבות מבית הספר ומשקיע את מרצויו במשחק כדורגל. מאז מות המנוח מתמודד הבן עם תחושת חוסר ביטחון ופחדים. הבן גם מתאר כיצד מות אביו השפיע לרעה על מצב רוחם של אחיו שהפכו כועסים. לדברי הتسיקיר, הלכה למעשה עם מות האב איבד הבן גם את אמו ואחיו כפי שהוא לפני הטרגדיה שפקדה את המשפחה. על פי הتسיקיר, כיוון שהבן איבד את אביו בהיותו בן 10 בלבד הוא נותר עתה, בשיאו של גיל התבגרות, כשהוא בודד, תלוש, אבוד וחסר כוחות.

הتسיקיר מתייחס גם לפגיעה של מות המנוח במשפחה כולה, שהפכה משפחה מתפרקת שאינה מוכרת לרשויות הרווחה, למשפחה המורכבת מאוד של בודדים כאביהם. לדברי רשויות הרווחה, האם וילדיו שרויים בטראומה בשל מות אביו המשפחה עד שהם אינם מצליחים להשתלב בתכניות שיקום שהוצעו להם.

הتسיקיר מצין כי שאלתה של האלמנה היא שיגזר עונש מאסר עולם על הנאים, וכי הם יחויבו לשלם לה פיצויים. בסיכוןו של דבר מבahir הتسיקיר כי משפחת המנוח שרויה כiom במצב הירודוטי שאיננו מאפשר לה להתפנות לשיקום ולהבראה. הتسיקיר מצין כי החלטה בדבר תשלום פיזוי למשפחה עשויה להיות משמעותית לשיקומה של המשפחה בכל המשוררים.

8. הتسיקיר בנוגע להוריו ואחיותו של המנוח מציג אף הוא תומנת נזק חמורה וכocabת, אשר נובעת מהתנישות הפתאומיות והטרagiות של מות המנוח, אשר מקשות על קרוביו להכיל את האובדן. אך מצטרפת תחושת הטעסוק של קרוביו המנוח מההילך המשפטי המתמשך. בני משפחת המנוח הביעו תקווה כי ההליך המשפטי יעשה צדק עם ועם זכרו של המנוח.

המנוח היה בנים הבכור של הוריו, הוא עבד עם אביו כקבלאן והוא יד ימינו. הנאשם ניהל את חייו בשלווה, סייע כלכלית לאמו, וגיילה חיבה ודאגה לאחיותו. המנוח היווה עוגן ומקור תמייהה משפחתית בקרוב בני משפחתו.

הتسיקיר מצין, כי הרושם הוא שעל אף השניים שחלפו מזמן מות המנוח מבחינת בני משפחת המנוח מדובר בסיטואציה מוחשית, חיה ונוכחת, כאילו התרחשה זה עתה. הדינמיקה שאפיינה את בית המשפחה לפני מות המנוח השתנה,

וכיomin שליטה בבית אוירית יגונן וצער תמידיים. מותו של המנוח הייתה הרוח החיה בהוויה המשפחה גרם לתהיליך של בידול והתרפרקות במשפחה, אשר מנסה על בני המשפחה להיעזר זה בזיה בתהומותם עם האובדן. משפחת המנוח סובלת כיום מחוסר בטיחון ומתחושת דרייכות.

בהמשך לאמור מຕאר הتسיקיר את הנזקים הכספיים שנגרמו לכל אחד מקרובי המנוח בהם עסוק הتسיקיר - הוריו המנוח ואחיותו. לא אפרט בעניין זה, שכן הדברים מובאים בתסיקיר. עם זאת, אכן, מבלי למצות, את הנזק שנגרם לאביו המנוח הנובע מהקשר הקרוב במיוחד שהוא לו עמו, את הנזק שנגרם לאמו של המנוח שמצובה הבריאות התרבותר ושמסתגרת בביתה לנוכח יגונה, את הנזק שנגרם לאחות זו שהייתה קרובה למנוח ונגגה להתייעץ עמו בנושים שונים, ואת הנזק שנגרם לאחות ל' שgam לה היה קשר קרוב למנוח שהיה עבורה איש סוד, חבר, ומקור תמייהה להתחומות עם קשיים שהtauורו בחיה.

בסיכון הتسיקיר נכללת המלצה לפיה לנוכח תמומנת הנזקים הקשה יותר בית המשפט על פיזוי משפחת המנוח בסיכון משמעותו.

9. ראיות וטענות המאשימה לעונש

במסגרת ראיותית לעונש הגישה המאשימה גזר דין שנייתן נגד נאשם 3 בת"פ (שלום ת"א) 24903-02-22 מדינת ישראל נ' עותמן (9.5.24) (תע/1), במסגרתו נגזר על נאשם 3 עונש של 5 חודשי מאסר לRICTSI בעבודות שירות, זאת לאחר שהוא הורשע על יסוד הودאותו ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי האמור בגזר הדין מדובר באירוע מיום 25.11.20, דהיינו אירוע שהתרחש כ- 3 שנים לאחר אירוע מושא כתוב האישום שנណן לפני, במסגרתו על רקע העירה שהעיר המתלוון לנאשם 3 תקף אותו האחוז באגופים וגרם לו לשבר באכיבע ולחבלה בשפטו.

כמו כן הגישה המאשימה גזר דין נוסף שנייתן נגד נאשם 3 בת"פ (בית המשפט המחוזי לנער י-מ) 23897-05-16 מדינת ישראל נ' עותמן (27.4.17) (תע/2), במסגרתו נגזר על נאשם 3 עונש של 6 וחצי חודשי מאסר בפועל ו- 10 חודשי מאסר על תנאי, לאחר שהוא הורשע על יסוד הודאותו ביצוע עבירה של חבלה בכונה חמירה. עונש המאסר המונתנה בר הפעלה בגין האירוע שלפני. על פי גזר הדין, לאחר מכן מקרה, שהתרחש בעת שנאשם 3 היה תלמיד תיקון, הוא היכה תלמיד אחר בראשו באמצעות מוט, וגרם לו לחתק עמוק שהצריך טיפול.

6.6.22. כן הורשע נאשם 3 בשתי הزادניות נוספות. בת"פ (שלום ירושלים) 33215-01-22 הורשע הנאשם ביום 20-02-2020 הורשע הנאשם ביום 29.6.22 בעבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזר עליו עונש של של"צ. לגבי נאשם 4 הגישה המאשימה גילוון הרשות קודמות המלמד כי הוא הורשע בעבירות אויומים שבוצעה מחדש לפני העבירה מושא כתוב האישום הנוכחי, ונגזר עליו עונש של מאסר על תנאי לחודש אחד, שאינו בר הפעלה. 10. בטעינה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הנסיבות הקשורות ביצוע הפעולות, אשר מקנות להן חומרה - המנייע הפסול בדמות הרצון למד את המתלוון לקוח הזרע; התכוון שקדם לביצוע הפעולות; הפעולה בחבורה תוך שימוש במסכות, באלות ובאקדח; עוצמת האלימות בה נקטו התקופים ובهم נאשם 3. ב"כ המאשימה טענה כי חלקו של נאשם 3 במסכת העברינית היה דומיננטי. ב"כ המאשימה הפנתה גם לנזקים הקשים שנגרמו לנפגעי העבירה ובני משפחותיהם.

לעוני מתחם העונש ההולם טענה המאשימה כי ראוי לקבוע מתחם נפרד לכל אחת מהعبירות שביצעו נאשם 3, ועל יסוד מדיניות הענישה הנווגת טענה ב"כ המאשימה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין עבירת ההמתה בה הורשע נאשם 3 עד 7 עד 10 שנים מאסר בפועל, ואת המתחם הקשור בעבירות החבלה בכונה חמירה ראוי להעמיד על 5 עד 8 שנים מאסר בפועל. לנוכח הנסיבות שאינן הקשורות ביצוע הפעולות - עברו הפלילי של נאשם 3, העובדה שלא נתן אחריות על מעשיו, וחילוף הזמן מעת ביצוע הפעולות, נתן שב"כ המאשימה טענה כי יש לתת לו משקל מוגבל - טענה ב"כ המאשימה כי ראוי לגזר על נאשם 3 עונות מאסר בפועל, ולהפעיל במצבו את עונש המאסר על תנאי שתלי ועומד נגדו.

11. לגבי נאשם 4 טענה ב"כ המאשימה, כי לנוכח הרשותו מבצע בצוותא, שהיא שותף לתכנון העבירה והסייע את התקופים ליעדם, ראוי בעוניו להעמיד את מתחם העונש ההולם על 3 עד 6 שנים מאסר, ולגזר עליו עונש של 4 שנות מאסר.

11. טונות נאשם 3 לעונש

ב"כ נאשם 3 טען כי ראוי לקבוע מתחם עונש אחד לשתי העבירות בהן הורשע נאשם 3. בהמשך לכך טען ב"כ נאשם 3, כי לנוכח חלקו הקטן יחסית של נאשם זה בביצוע העבירה של המטה בנסיבות דעת, לנוכח היגיינותו אחורי מבצעי העבירה האחרים הבוגרים ממנו, ולנוכח העונישה הנוהגת, ראוי להעמיד את מתחם העונש הכלול על 3 עד 9 שנות מאסר. לנוכח הנسبות שאיןן קשורות בביצוע העבירה - גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה; העבר הפלילי שלטענת ב"כ נאשם 3 איננו מכבד; התקופה של כ-5 חודשים בהם היה נאשם 3 עצור; התקופה של 9 חודשים בהם הוא היה עצור בפיקוח אלקטרוני; וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - ראוי לגזר על הנאשם עונש של 3 וחצי שנות מאסר, היכולות בתוכן את הפעלת המאסר המותנה.

12. ראיות וטענות נאשם 4 לעונש

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש מטעם נאשם 4 מכתב מטעם "לקט ישראל" מיום 6.2.24 (גע/1), בו נכתב כי נאשם 4 התנדב והחליף את מקומו של עובדים זרים בחקלאות שעזבו את ישראל בעקבות המלחמה, זאת החל מיום 20.10.23 ועד לככיבת המכתב. לדברי כתבת המכתב, נאשם 4 ביצע את התנדבות "בצורה נפלהה ומסורה".
במסגרת טיעונו לעונש הדגש ב"כ נאשם 4 כי חלקו של נאשם זה בעבירה של חבלה בכונה מחמירה, כמו שהסיע את התקופים, נמור בהשוואה לחלקם של אלו שתקפו בפועל את המתلون. ב"כ נאשם 4 הוסיף וטען, כי אין קביעה ברורה בהכרעת הדין לפיה נאשם 4 היה מודע לכלים שנשאו עימם התקופים ולשים שתוכננו לעשות בהם, ועל כן איןليس לו את כל משקלו של המקרה שהוא מצאה מבוצע העבירה ואת המקרה שנקרגם בפועל.
לענין מדיניות העונישה הנוהגת טען ב"כ נאשם 4, כי זו מגוונת וכוללת במקרים מסוימים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ נאשם 4 התריע בטיעונו, כי ראוי להישמר מההשליך מחומרת מותו של המנוח על עונשו של נאשם 4, שככל לא הורשע בעבירה זו. ב"כ הנאשם טען כי גם בעת עיצוב מתחם העונש הכלול, ולא רק בעת קביעת העונש המתאים, ראוי להביא בחשבון ל考לה את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה. לנוכח האמור טען ב"כ נאשם 4, כי ראוי להעמיד את מתחם העונש הכלול על עונש של מספר חדש מאסר לריצוי בעבודות שירות עד 18 חודשים מאסר.
בהתחשב בנסיבות שאיןן קשורות בביצוע העבירה - חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות; עברו הנקוי של הנאשם; תקופת מעצרו של נאשם 4 במשך 4 חודשים ולאחר מכן מכאן התקופה בה שהה במעצר בית, סולחה שלפי הטענה נעשתה עם משפחת המתلون - טען ב"כ נאשם 4 כי ראוי לגזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

13. דברי הנאים

בתום שמיית הטיעונים לעונש השמיינו הנאים דבריהם.

נאשם 3 הדגיש בדבריו עד כמה הוא כאב את מותו של המנוח ואת כאבם של בני המנוח שהיו חברים. הוא הוסיף וציין כי התבגר מזמן האירוע, וכי שאייפותיו לעתיד הן להתקדם בחו"ל המקצועים ולא לחזור אחרורה. לדברי הוא התנתק מכל החברים: שיכלו "להפיל אותו לפינות", למשהו לא טוב ולמשהו לא נורמלי" (עמ' 1745 ש' 11-12).
נאשם 4 ציין בדבריו כי הוא מכבד כל החלטה של בית המשפט, וכי הוא מבקש שבית המשפט יתחשב בכך שהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי. נאשם 4 הבהיר כי כפי שלפני האירוע הוא לא היה מעורב באירועים שלילייםvr קרי היה גם בעtid. נאשם 4 ציין כי מטרתו היא לגדל את ידיו כמו שצער, למדם לעשות את עבודותם כפי שצער, ולמדם לכבד את כולם.

דין והכרעה

14. מתחם העונש הולם - אירוע אחד או שניים?

המשמעות טענה כי ראוי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחת מהעבירות שביצעו נאים 3. טענה זו אינה משכנתה. השאלה האם ראוי לקבוע כי שתי עבירות שביצעו נאים 3 מהוות אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש הולם, תוכרע על יסוד מבחן "הקשר הדוק", במסגרתו בוחן בית המשפט האם העבירות בוצעו בסמיכות זמן זו לזו, ככל מתכנית עברינית אחת ([ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל \(29.10.14\)](#)). וודges, על פי הפסיקה המונח "AIRURE" אחד" רחბ די כדי לכלול גם פעולות עבריניות שביצעו על פני רצף זמן, ואשר כללו מעשים שונים כלפי קורבנות אחרים, במקרים שונים ([ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל \(29.12.14\)](#)). עניינו לנו, שתי העבירות בוצעו במסגרת אחת אותה תכנית עברינית, ובחינת הזמן והמקום הן בוצעו גם במסגרת אותו "AIRURE". העובדה כי כל אחת מהעבירות בוצעה ככלadam אחר, והעובדה שמדובר בשתי עבירות חמורות, אין בה, להש>((פט)), כדי להכריע את הקפ במקורה זה. לפיכך אקבע מתחם עונש אחד לשתי העבירות. עם זאת יודges, כי במסגרת קביעת מתחם אביה כਮובן בחשבון את העובדה שהנאים ביצעו שתי עבירות חמורות.

15. מתחם העונש הולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

עלת בחינת הערך המוגן על ידי העבירה ומידת הפגיעה בו, במסגרת עיצוב המתחם, על בית המשפט לתת דעתו: "לחומרה המושגית, הבוחנת את הערך החברתי המוגן", וכן: "לחומרה הקונקרטית, המביאה בחשבון את הניסיבות הקשורות לביצוע העבירה" ([ע"פ 3105/23 מדינת ישראל נ' עלי סרחאן, בפסקה 32 \(9.8.23\)](#)). עניינו בפסקה זו של גזר הדין בבחינה המושגית האמורה.

הערכים המוגנים על ידי עבירת ההמתה בנסיבות דעת ובעירת החבלה בכונה מחמירה קרובים זה לזה; הערך המוגן על ידי עבירת הריגגה הוא: "הערך העליון מכל של קדושת החיים" ([דנ"פ 404/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה כ"ג](#) לפסק דין של כב' המשנה לנשייה א' רובינשטיין (15.4.15); וראו גם - [ע"פ 5374/20 מדינת ישראל נ' פלוני,](#) בפסקה 22 (12.4.22)), ואילו הערך המוגן על ידי העבירה של חבלה בכונה מחמירה הוא שלמות גופו של אדם.

בקשר של חשיבות הערך המוגן על ידי העבירה של חבלה בכונה חמורה נפסק כי: "במסגרת בחינת החומרה המושגית של מעשה העבירה, הנוגעת לערך החברתי המוגן שבסיסו, יש ליחס משקל, בין היתר, לטיבו של העונש הקבוע בצד העבירה, כמו גם ליסוד הנפשי הנדרש לביצועה.... בהתאם לאמות מידת אלו, דומה כי קשה להפריז בחומרתה של עבירת החבלה בכונה מחמורה בלבד מן החומרה הכלומת בכל עבירות החבלה המנוית בחוק העונשין, הרי זו שלפנינו מותווה עונש מקסימלי חמור במיוחד של 20 שנות מאסר, ומוגון בה יסוד נפשי של כוונה, המלמדת על פגיעה בעצימות גבוהה במיוחד בערכים המוגנים שעל הפרק...". ([ע"פ 3105/23 מדינת ישראל נ' עלי סרחאן, בפסקה 32 \(9.8.23\)](#)).

בעניין העבירה של המתה בנסיבות דעת שביצעו נאשム 3, מידת הפגיעה המושגית בערך המוגן של קדושת החיים חמורה, אך היא איננה הקיצונית ביותר בחומרתה, זאת לנוכח היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של המתה בנסיבות דעת בהשוואה לרוב עבירות המתה האחרות, לעומת זאת, בעניין עבירת החבלה בכונה חמורה שביצעו שני הנאים, מידת הפגיעה המושגית בערך המוגן של שלום גופו של אדם חמורה ביותר, כאמור לעיל בעניין עלי סרחאן.

16. מתחם העונש הולם - מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של העונש הקבוע לצד העבירה של המתה בנסיבות דעת הוא 12 שנות מאסר. לגבי מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של

המתה בנסיבות דעת בהשוואה לעבירת ההריגה נפסק כי:
"הלך למעשה, לא ניתן להציג על מגמה חד משמעית לעניין השפעת תיקון 137 על הענישה. כך, לצד מקרים שבהם בית המשפט גזרו עונשים ברף הנמוך, ישנו היקף דומה של מקרים שבהם נגזר עונש ברף הגבוה, ולעתים, 12 שנות מאסר, העונש המרבי המותר....".

בקשר זה, ניתן כי גם במקרים שבהם עבירת ההריגה הומרה לעבירת המתה בנסיבות דעת, ככל, עצם שניינו העבירה לא יכולה לשינוי בענישה, ובוודאי לא לשינוי דרמטי....".

(ע"פ 6404/20 חmazeה עבאסי נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (5.4.21)).

הענישה בעבירות של המתה בנסיבות דעת מגונות. כך, בוגר לעבירות המתה בנסיבות דעת שנגרמו בנסיבות של תאונות דרכים שנגרמו עקב נהיגה מסוכנת נגזרו עונשים של 18 חודשים מאסר עד 7 שנים מאסר (ראו סקירת פסיקה ברע"פ 6637/22 ליאון בגין נ' מדינת ישראל בפסקה 54 (8.1.24)), אך לעומת זאת בעבירות של המתה בנסיבות דעת אגב מעשי אלימות שונים, נגזרים בדרך כלל עונשים חמורים יותר (השו - ע"פ 6404/20 חmazeה עבאסי נ' מדינת ישראל (5.4.21)).

ע"ז עמד על כך בית המשפט בע"פ 8470/19 מדינת ישראל נ' בורובסקי (25.8.21) בציין כי:
"עוזן בפסקה מלמד כי על נאים שהורשו בעבירת המתה בנסיבות דעת נגזרו עונשים חמורים יותר, (אם אשר עונש של 5 וחצי שנים מאסר שנגזר על ידי בית המשפט המקורי - א.ר.) אף כאשר המעשה שגרם למות אינו מעשה הכלל - מנינה ובה - יסוד של אלימות (ראו, למשל: ע"פ 764/21 מדינת ישראל נ' ابو לבן (21.4.2021); עניין אנקר). כן הושתו עונשים חמירים יותר באופן משמעותי מהרשו על נאים שהורשו ביצוע עבירה המתה בנסיבות דעת, בנסיבות בהן נעשו פעולות בעלות ממד אלים, כהצתה, שהובילו לפגיעה בצדדים שלישיים בלתי מעורבים בהם לא הייתה כל כוונה סובייקטיבית לפגוע (ראו והשו: עניין רגבי)".

אשר לרמת הענישה הנוגعة לגבי מי שהורשו ביצוע עבירה של חבלה בכונה מחמירה, נפסק כי:

"בית משפט זה שב ועמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות הפושות ברחובותינו ומסכנות את שלום הציבור ובטעונו... חומרה יתרה אף גלוינה בעבירות אלו הנעשה תוך שימוש בכל נשק קר בדמות סכין או כלים חדים אחרים... נוכח האמור, ובשל פוטנציאל הנזק הרב הטמון בעבירות אל, כמו גם שכיחות ביצועו, בית משפט זה הדגיש בפסקתו פעם אחר פעם את הצורך במדיניות ענישה חממית שהיא בה כדי להביא להרתעת הרבים והיחיד ולסיע במיגור התופעה מן החברה... תרבות סcin' נפסדת זו - יש לבער מן היסוד, והדרך לעשות כן, כוללת בחובה נקיטה במדיניות ענישה חממית ומרתיעת"

(ע"פ 21/8900 עומר מהאג'נה נ' מדינת ישראל (22.8.14)).

וכן נפסק כי:

"... בשנים האחרונות נעשתה היד קלה, אם על הבדיקה אם על קת הסcin' ואם - כמו במקרה שבפניינו - על המקל, דבר השיר 'מקל בסרגל מה שבא לי....'. בפסק דין רביב מספור, נקבע כי על בתיה המשפט להרים תרומותם כדי להילחם באלימות שפשטה בחברתנו, ונקבעה נפשו של הציבור מנגע זה. לכן, שומה על בית המשפט להטיל עונשים משמעותיים ומרתיעים על מנת להעביר מסר של הרתעה הן לעבריין הניצב בפנייה והן לחברה כולה".

(ע"פ 11/5550 נסאר נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (11.11.23)).

דברים אלו מתאים היטב לנוינו, בו העבירה בוצעה באמצעות אלות. 17. להדגמת מדיניות הענישה הנוגנת הפניה המאשימה לפסקי הדין שלහן, העוסקיםumi מי שהורשו בעבירות של המתה בנסיבות דעת וחבלה בכונה חממית גם יחד.

ע"פ 6404 עבאס הנו"ל - בפסק דין זה נדון עניינים של מספר נאשמים שהרשו שביהם הורשע בביצוע עבירה של המתה בנסיבות דעת ובעבירה של חבלה בכונה חממית, ונגזר עליו עונש של 12 שנים מאסר בפועל. נסיבות האירוע היו שמשפת הנפגעים תקפה את הנאשם הראשון ובתגובה תקפו מאוחר יותר הוא והנאים האחרים את בני משפחת הנפגעים בסכינים, במלחמות ובאבניים, ובכך הביאו למוות של אחד מהם ולפצעיהם של אחרים. ערעוורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה.

תפ"ח (מחוזי י-מ) 7940-05-20 מדינת ישראל נ' פרג (25.1.23) - בגור דין זה נדון עניינו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודהתו בשלב היסכומיים, בעבירות של המתה בנסיבות דעת וחבלה בכונה חממית. על פי עובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם, הוא פגש באקרים בחניון במנוח והחליט לדקור אותו. הנאשם רדף אחרי המנוח, ולאחר שהשיגו הוא שיסף את רגלו השמאלית וברח מהמקום. בעקבות זאת איבד המנוח דם רב ומת. במהלך ניהול המשפט טען הנאשם כי לא ניתן להרשיעו בשתי העבירות גם יחד, אולם טענה זו נדחתה בסופו של דבר (החלטה מיום 23.12.26). בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 13 שנות מאסר, זאת, מחד גיסא, לנוכח הודהתו, ומайдך גיסא לנוכח הרשעתו הקודמת בעבירת אלימות ולנכוח החקירה השילוי.

תפ"ח (מחוזי -ם) 63773-04-21 מדינת ישראל נ' סאלחי (11.1.23) - בפסק דין זה נדון עניינים של שני אחים שהורשו על יסוד הודהתם בעבירות של המטה בנסיבות דעת והחזקת נשך. על פי עובדות כתוב האישום, על רקע סכוסר בין משפחה פלונית לבין אחד הנאים החליטו הנאים ואדם נוסף לירוט על בית המשפחה האמורה. בהמשך לכך הגיעו השלושה לבית כשרשותם אקדמי ורו לעברו 12 כדורים, שאחד מהם פגע במנוח והרגו. על רקע עברם הפלילי של השניים נגזר על כל אחד מהם עונש של 12 שנות מאסר.

3. יודגש, בכל אחד מפסק הדין האמורים היה הנדון מעורב פיסית במעשה המטה, מה שאינו כן בעינו של נאשם. 18. ב"כ נאשם 3 טعن כי פסק הדין אליו הפנהה ב"כ המצימה חמורים בנסיבותם מעוניינו של נאשם 3, אשר לא היה מעורב בשירות במעשה המטה, ולטענתו במקרים דומים יותר נגזרו עונשים מתונים יותר.

ע"פ 19/8470 מדינת ישראל נ' בורובסקי (25.8.21) - בפסק דין זה נדון עוניינו של נאשם אשר על רקע סכוסר קודם המנוח, הקשור בסירובו של המנוח למכור סמים לנאים, היכה האחורי את המנוח עד שהוא נפל ומת. הנאשם הרשע בבית המשפט המחוזי לאחר שמיית ראיות בביצוע עבירה של המטה בנסיבות דעת, ונגזר עליו עונש של 5 וחצי שנות מאסר. ערעורה של המדינה על קולות העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הועמד על 7 שנות מאסר.

תפ" (מחוזי -ם) 62883-10-18 מדינת ישראל נ' נור נאצט (1.3.20) - נגזר על נאשם שהורשע על פי הודהתו בביצוע עבירה של הריגה ובביצוע עבירה של פצעה בניסיבות מחמירות, עונש של 6 וחצי שנות מאסר. יודגש, כי הניסיבות במקורה זו היו מעט יוצאות דופן לקולה, כיוון שבצד הרשותו של הנאשם בדקורת המנוח כמצבע בצוותא, נקבע שלא הוכח שהנאשם הוא שדקר את המנוח, אך הוכח כי הוא שלף את הסכין שהיתה תקועה בירכו של המנוח ובכך הביא למותו. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה (ע"פ 20/3092 נור נאצט נ' מדינת ישראל (19.11.20)).

בנוסף הינה ב"כ הנאשם לגזר דין בעניינים של מי שהורשו, לפי הטענה שאיננה מדוייקת, בעבירות של חבלה בכונה חמורה, בגיןם נגזרו עליהם עונשים של 25 חודשים מאסר (ע"פ 17/3680 נדב נ' מדינת ישראל (7.6.18), יוער כי הרשעה בתיק זה הייתה בעבירה של גרים חבלים חמורה בצוותא), עד 48 חודשים מאסר בפועל (ע"פ 20/9104 מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב (4.3.21); ע"פ 22/6865 מדינת ישראל נ' ג'בארין (17.1.23), יוער כי בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של גרים חבלים חמורה בניסיבות מחמירות ובעבירות נשך, ולא בעבירה של חבלה בכונה חמורה). 19. ב"כ נאשם 4 הינה לפסק דין במסגרת נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על מי שהורשו בעבירה של חבלה בכונה חממירה.

ע"פ 04/3120 מדינת ישראל נ' ניר חזיה (13.9.04) - עונש של 6 חודשים עבודות שירות, בין היתר על רקע העבודה שהנאשם היה צער ששחה במעצר ממש 7 חודשים.

ע"פ 09/174 דברי נ' מדינת ישראל (9.3.09) - עונש של 6 חודשים שהפעיל המטלון כלפי הנאשם. שהעבירה בוצעה על רקע אלימות קודמת שהפעיל המטלון כלפי הנאשם. ע"פ 09/4351 עטאונה נ' מדינת ישראל (5.1.10) - עונש של 6 חודשים עבודות שירות, אשר אושר בבית המשפט העליון, תוך שבית המשפט העיר: "שפוך בעינו אם הוא הולם את נסיבותיו הקשות של האירוע".

ע"פ 8585/04 פסחוב נ' מדינת ישראל (2.1.06) - עונש של 6 חודשים עבודות שירות על רקע הליך שיקום מוצלח שעבר הנאשם.

נראה כי הנסיבות המתוירות בפסק דין האמורים לא תואמות את נסיבות עניינו של הנאשם 4, ובכל מקרה יש להעיר כי מאז ניתנו פסק דין לפני כעשור וחצי ניכרת מגמת החמרה בענישה.

20. מתחם העונש הולם - הנסיבות הקשורות ביצוע העבודות

בראשית הדברים נזכיר, כי הנאשם 3 הורשע ביצוע שתי עבודות חמורות, דבר שיקבל ביטוי הולם בקביעת מתחם העונש הולם.

עבירות החבלה בכוונה מחמירה בוצעה במקרה דנא בחבורה, תוך תכנון מוקדם מראש, כולל ה策יות של התוקפים באלוות ובמסכות. הביצוע בחבורה והתקנון המוקדם מוקנים לעבירה נופר מייחד של חומרה. לעומת זאת, עבירות ההמהה בה הורשע הנאשם 3, לא הייתה מתוכננת כלל, אם כי עצם העובדה שהtokפים דאגו להציג בחצר tokף אחד שתפקידו היה לابتוח אותם, מלמדת שהם צפו אפשרות של הסתבכות. tokף החמוש ביצע את הירי בשעה שהמנוע אחז בידיו, ברם אין בכך כדי להוות נסיבה לקללה, שכן לא נטען, ומילא לא הוכח, כי הכהן נפלט מאקדו של tokף בכלל, ובשל פעולתו של המנוח בפרט.

חלקו של הנאשם 3 ביצוע עבירות החבלה בכוונה מחמירה מהותי ומרכזי, כיוון שהוא היה אחד מallow שתקפו בפועל באלוות את נגעו העבירה. לעומת זאת, חלקו של הנאשם 3 ביצוע עבירה ההמהה נמור משמעותית מחלוקתו של tokף החמוש שהחזיק באקדח, והוא זה שהמית בפועל את המנוח. אכן, אין בכך כדי לגרוע מהקביעה לפיה הנאשם 3 אחראי מבצע בצוותא גם לעבירות ההמהה, ברם חלקו הקטן יחסית מצדיק הקללה משמעותית בעונש לעומת מקרים בהם מושיע אדם בעבירות המהה לאחר שהוא עצמו המית במו ידי את קרבן העבירה באמצעות נשך חם.

חלקו של הנאשם 4 ביצוע עבירות החבלה בכוונה מחמירה נמור מחלוקתו של tokף, כיוון שחלוקתו ביצוע העבירה התמצאה בשותפות לתכנון העבירה ובהשתתפות tokפים לזרת העבירה. הנאשם 4 לא היה שותף בתקיפה עצמה, והדבר יוביל בחשבון לקללה לעת קביעת מתחם העונש הולם בעניינו.

הנזק שהוא צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע עבירות החבלה בכוונה חמורה הוא נזק גופני חמוץ ביותר. מסקנה זו נובעת מהעובדה שהתקיפה לא נמשכה כהרף עין, ומהעובدة שהיא בוצעה על ידי 3 tokפים, באמצעות אלות בייסבול. עוד יציין, כי על פי עדויות כתוב האישום שהוכחו tokפים היכו את המתлонן גם בראשו.

הנזק שנגרם הלכה למעשה לקרבן התקיפה הוא נזק בינוני עד חמוץ, שהتبטה בשבר בידו ובפציעות בראשו, באצנו, בפניו וגבבו. אין ראייה שתלמיד על כך שהנזקם שנגרמו לנגעו העבירה הם נזקים לצמימות. יעיר, כי בעניינו של נגע התקיפה לא הוגש תסجيل נגע עבירה.

לעומת זאת, בקשר עם עבירות ההמהה יאמר כי הנזק שנגרם בפועל. הסיבה שהביא את שני הנאים לבצע את עבירת החבלה בכוונה מחמירה היא הרצון ללמוד את המתلونן לך. מנייע הוא נזק קטלני, וזה אכן הנזק שנגרם בפועל.

זה אף מוסיף לחומרה העבירה. לעומת זאת, בכל הנוגע לעבירות ההמהה לא יהיה tokפים, ובכל זאת הנאשם 3 מניע לפגוע במנוחה. מבחינתם מותו היה בגדר אירוע לא מתוכנן כלל. עובדה זו מהוות נסיבה לקללה. מנגד, ראוי לזרקף לחובת tokפים, ובכלל זה הנאשם 3, את העובדה שכאשר הגיע המנוח לזרת האירוע הם לא נסו מיד מהמקום כדי לנתק מגע מהמנוחה, אלא tokף החמוש נקלע למאבק בו.

בנסיבות העניין שלפניי, כאשר שלושה תקפו את המתلون, בשיתוף עם התוקף הרביעי, וזאת באמצעות אלות, מוצדק לקבוע כי עבירות החבלה בכונה מחמירה התאפיינה במקורה זה באכזריות ובאלימות, כאמור בסעיף 40ט(א)(10) לחוק העונשין. בהקשר זה אציין, כי אין בדי לקבל את טענת נאשם 4 לפיה לא הוכחה מודעתו לאלוות שנשאו עמו התוקפים. האלוות בהן נעשה שימוש הן אלות בייסבול אשר מעצם טיבן קשה להסתירן. לכן יש להוסיף, כי נקבע בהכרעת הדיון שהוכח כי נאשם 4 היה שותף לתכנון שקדם לביצוע העבירה.

יתר הנסיבות המנויניות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין אין רלוונטיות לעניינו.
 21. ב"כ נאשם 4 טוען כי זכויות של נאשם זה מעבירות האזומים שיוחסה לו בכתב האישום מצדיקה הקלה במתחם העונש ההולם שיקבע בנוגע לעבירה של חבלה בכונה מחמירה, שכן התבරר כי ניהול המשפט היה מוצדק. טענה זו אינה משכנעת. כפי שניהול משפט איינו יכול להיות נסיבה לחומרה, אך ניהול משפט מוצדק לא יכול, למעשה במרקם יוציא דופן, להוות נסיבה לקולה. המקרה שלפניי אינו מאותם מקרים יוציא דופן, כיוון שהעבירה ממנו זוכה נאשם 4 טפלה ביחס לעבירה העיקרית בה הוא הורשע.

22. ב"כ נאשם 4 הוסיף וטען, כי הזמן שהלך מאז ביצוע העבירה אמרו להוות שיקול לקולה לא רק לעת קביעת העונש המתאים, אלא גם לעת קביעת מתחם העונש ההולם. גם טענה זו אינה משכנעת. על פי לשון החוק שיקול זה נקבע במפורש, בסעיף 40יא(10) לחוק העונשין, כאחד השיקולים הנוגעים לקביעת העונש המתאים, זאת במסגרת הנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה, ولكن אין להביאו בחשבון במסגרת גיבוש מתחם העונש ההולם. ומעבר לכך, גם מן הבדיקה המהותית אין לקבל את טענת ב"כ נאשם 4, כיון ששיקול חלוף הזמן הוא שיקול חיצוני למעשה העבירה, ועל כן אין הצדקה להביאו בחשבון בחלוקת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אלא במסגרת קביעת מיקום העונש המתאים בתוך המתחם. עם זאת, במקרים מסוימים ניתן להביא בחשבון את שיקול חלוף הזמן, אף תוך חריגה מהמתחם, זאת במסגרת בධנת הגנה מן הצדקה. לעניין זה נפסק, כי: "הגנה מן הצדק לא מהווה כיום רק טענה מקדמית המאפשרת לבית המשפט לבטל את כתב האישום. השימוש בהגנה הפרק לאלסטי וgemäßיש והוא עשוי להביא לידי ביטוי בכל חלקו המשפט.... אף בשלב גזר הדיון" (ע"פ 14/7621 אהרן גוטסידינר 'מדינת ישראל, בפסקה 44 (1.3.17)), וכי: "הסעדים שניתן להעניק במסגרת הם מגוונים" (שם, שם). ואולם, אף אם אראה בטיעונו של ב"כ נאשם 4 טיעון המבקש לחסות בצלילה של טענת הגנה מן הצדקה, הרי שאין הצדקה במקורה זה לקבל טענה זו ולחזור לקלוה מתחם העונש ההולם. אכן, הבהיר בתיק זה התmeshר יתר על המידה. הסיבות לכך מגוונות; מהן סיבות שתלויות למי מהצדדים (ראו למשל - חלק מהעיכוב שנוצר בשימוש הטיעונים לעונש), מהן סיבות הנוגעות להיקפו של התקיק ולעדיפות הנינתנת מطبع הדברים לטיפול בתיקי עצורים, מהן סיבות שלא נוגעות לאיש הממעורבים בתיק, אלא לפורענות שהתרגשו וباו לעולם - קורונה, ומלחמה. ואולם, לעת בධנת טענה של הגנה מן הצדקה מצויה בית המשפט להביא בחשבון לא רק את התמשכות ההליכים, אלא עליו:

"להביא בחשבון מגוון רחב של שיקולים, ובכלל זאת את חומרת העבירה, נסיבות המקירה וכן שיקולים של גמול והרטעה. יש לאזן מכלול השיקולים גם את האינטראס הציבורי בקיים המשפט, במצבו הדיין עם עבריינים ובסמירה על ביטחון הציבור ועל זכויותיהם של נפגעי העבירה. מנגד, יש להביא בחשבון גם את זכויות הנאשם, את טוהר ההליך הפלילי, את השαιפה להביא לפטיות מהלים נפסדים של הטבעה ולשמור על אמון הציבור בבית המשפט"

(ע"פ 5975/14 אברاهים דרוש אגרביה נ' מדינת ישראל, בפסקה 16 לפסק דין של כב' השופטת ד' ברק ארץ (31.12.15)).

בහינתן שיקולים אלו, בעניינו אנו אין הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, זאת לנוכח האינטראס הציבורי במצבו הדיין עם מי שהיה מעורב בעבירה חמורה ומתוכננת מראש של חבלה בכונונה מחדרה, אשר בוצעה בחבורה, תוך שימוש בנשק קור, בנסיבות החמורים שתוארו לעיל. עם זאת, אתחשב לקולה בחלוף הזמן במסגרת קביעת העונש המתאים בתוך המתחם.

23. מתחם העונש ההולם לנוכח כל האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנוגע לשתי העבירות בהן הורשע נאשם 3 עומד על 6 עד 12 שנות מאסר, וכי מתחם העונש ההולם בגין העבירה בגין הורשע נאשם 4 עומד על 18 עד 36 חודשים מאסר, זאת בגין עונשים נלוויים.

24. העונש המתאים - הניסיות שאין הקשורות ביצוע העבירה למעט חלוף הזמן מאז שבוצעה העבירה ועד היום, קשה למצוא נסיבות לקולה, שאין הקשורות ביצוע העבירה, אשר יעדמו לזכות שני הנאשמים.

חרף גילו הצער יחסית של נאשם 3, וחurf טענת נאשם 4 לפיה הוא מפרנס את משפחתו ותומך באמנו, סבורני כי עונש המאסר שצפוי לשני הנאשמים בהתאם למתחם העונש ההולם שנקבע לא צפוי לגרום להם או לבני משפחתם נזק העולה על הנזק שנגרם בדרך כלל כתוצאה מריצוי עונש מאסר.
שני הנאשמים טוענו לחפותם וניחלו משפט. נאשם 3 אוחז בטענת חפותו גם לעת הזעם, ועל כן מطبع הדברים הוא לא נטל אחריות על מעשייו, ולא הביע חרטה עליהם. גם נאשם 4 אוחז בטענת חפותו. עמדתם של שני הנאשמים בדבר חפותם המלאה לגיטימית כמובן, ואני לראות בה ממשום שיקול לחומרה לעת גזרת עונשם. יחד עם זאת, הנאשמים אינם יכולים ליהנות מההקללה בעונש השמורה לנאים שהודיעו במIOException להם, שקיבלו אחריות על מעשייהם, ולו כדיעבד אחרי הכרעת הדיין, ועששו מאמצאים לתקן תוצאות העבירה. בהקשר אחרון זה אציין, כי בטיעוני הכתובים של ב"כ נאשם 4 נטען כי נעשה סולחה בין לבני משפחת המתלוון. לטענה זו לא הונחה תשתיית עובדתית כלשהי, והיא לא נתמכת בתסקיריהם שהוגשו. על כן, לא ניתן לה משקל.

לשני הנאשמים עבר פלוי.

עоро הפלילי של נאש 3 פורט לעיל במסגרת התייחסות לריאות שהגישה המאשימה לעונש, והוא מכבד. כאמור לעיל, עоро הפלילי של נאש זה כולל הרשות בעבירות אלימות. הרשעה אחת נוגעת לעבירה שבוצעה לפני העבירות מושא כתוב האישום הנוכחי, בינהו גם תלוי ועומד נגד נאש 3 מסר מותנה של 10 חודשים, ושלוש הרשעות נוגעות לעבירות שביצע נאש 3 בעודו עומד לדין לפניי. הרשעות אלו תומכות במסקנות שירות המבחן בתסaurus שהוגש, לפיהן נאש 3 נוטה להתנהגות אימפרטיבית ואלימה. את העבירות שלפניו ביצע נאש 3 זמן קצר אחרי ששוחרר מססר של 6 וחצי חודשים מסר שנגזרו עליו ביום 27.4.17 (תע/2), וחרף המאסר המותנה המשמעותי שהיא תלוי מעל לראשו. אין מנוס, אם כן, מהמסקנה המctrעת לפיה ההליכים הפליליים אינם מرتיעים די הצורך את נאש 3.

עоро הפלילי של נאש 4 אינו מכבד במילוי, ברם לא ניתן להטעם ממנו כליל. מדובר בהרשעה אחת, בין עבירה של أيام איתה ביצע נאש 4 פחות מחודש לפני שביצע את העבירה בה הורשע לפניי. בגין הרשעתו נגזר על נאש 4 עונש מססר על תנאי לתקופה של חדש אחד, אשר אינו בר הפעלה, באשר גזר הדין ניתן לאחר שנאש 4 ביצع את העבירה שלפניי. מלבד הרשעה זו ניהל נאש 4 חיים נורטטיביים, עובדה שתזקף לזכותו.

תסקרים שירות המבחן בעניינים של הנאשמים אינם חיוביים, במובן זה שלnocח כפירת הנאשמים במילויים להם הם לא מתארים תהליך שיקומי שעоро הנאשמים והם לא באים בהמלצת טיפולית כלשהי. הדברים אמרוים במילוי בתסaurus הנוגע לנאש 3, אשר מתאר את התנהלותו בשנים שקדמו לбиoux העבירות כמתאפיינית בסוף תסכול נמר ותוקפנות ביחסים בין אישיים. עם זאת אזקוף לזכות חיו שלא היו פשוטות, כמתואר בתסaurus, ואת

השתלבותו בקורס מפעילי עגורנים לאחר שחרורו מססרו האחרון. כאמור לעיל, לעת קביעת העונש המתאים יש להביא בחשבון, לפחות, את הזמן שהlf מאז בוצע העבירות ועד היום. כמו כן, מלבד ניכוי תקופת מעצרם של הנאשמים מתקופת עונש המססר שייגזר עליהם,ETCHASH בקביעת העונש המתאים בתקופה שבה היו הנאשמים עצרים בפיקוח אלקטרוני או משוחררים בתנאים.

לנוכח כל האמור ימוקם עונשו של נאש 3 בחלק התיכון של השלישיון העונש ההולם, ואילו עונשו של נאש 4 ימוקם בחלק התיכון של השלישיון של מתחם העונש ההולם. וידגוש, לעת מיקום עונשם של הנאשמים בטור המתכם התחשבתי בזמן שהlf מאז בוצע העבירות.

25. פיצוי לנפגעי העבירה בעקבות העבירות שביצעו נגרמו נזקים למטלון ולמשפחה המנוח. מן הראי לחיב את הנאשמים, כל אחד בגין העבירות שהוא הורשע בהן, ובהתאם לחלקו בהן, בפיצוי נפגעי העבירות.

אשר לנאש 3, נאש זה אחראי, יחד עם התוקפים האחרים, לנזקיו של המטלון שהותקף באלוות. נזקיו של המטלון היו משמעותיים, אך אין ראייה שמדובר בנזקים ארוכי טווח. על כן הפיצוי בו יחויב נאש 3 לגבי המטלון יהיה מותן יחסית.

נאש 3 נמצא אחראי גם למותו של המנוח, ועל כן יש לחיבו בפיצוי אלמנתו ובנו הצער של המנוח, ובפיצוי בני משפחתו הרחוקים יותר. הפיצוי יפסיק לזכות אלה מקרובי המנוח שלגביהם הוגש תסaurus נפגעי עבירה, דהינו - אלמנת המנוח, בנו הצער, שני הוריו ושתי אחיוותיו.

בקביעת סכום הפיצויים אביה בחשבון, מחד גיסא, את חלקו המוגבל של נאש 3 בביטוי מעשה ההמתה עצמו, זאת בהשווואה לחלקו של התוקף החמוש, ומайдך גיסא אביה בחשבון את הנזקים הקשים שנגרמו לאלמנת המנוח וילדיו ולהוריו ואחיוותיו, שלכאורה להם אחראי הנאשם באופן מלא יחד עם האחראים הנוספים למותו של המנוח, שזהותם לא ידועה. מבלי להמעיט, חיללה, מנזקיהם של הורי המנוח ואחיוותיו, בקביעת סכום הפיצוי עשוי הבדיקה משמעותית בין הפיצוי אותו יחויב נאש 3 לשלם לאלמנת המנוח ובנו של המנוח, לבין הפיצויים שאפסוק להורי המנוח ואחיוותיו.

נאמם 4 היה שותף לתקיפתו של המתלון, אך חלקו בתקיפה היה נמור מחלוקת של התוקפים עצמם. לפיכך סכום הפיצוי בו הוא יחויב יהיה נמור מסכום הפיצוי בו יחויב נאשם 3.

סכום הפיצויים שפותוק יbia בחשבן את הכלל לפי פיצויים הנפסקים בהליך הפלילי הם בבחינת עצמה בלבד לנוגע לעבירה (דנ"פ 5625/16 אסרך קארין נ' אבניר טוק בוקובזה, בפסקה 14 לפסק דין של כב' השופט סולברג (13.9.17)). עם זאת לנוכח מותו של המנוח סком הפיצוי שייפסק בגין עבירות ההמתה יהיה, כמתחייב מטעם הדברים, ממשמעותו.

26. לנוכח כל האמור אני גוזר על הנאשמים את העונשים שלhalbן:
ושאשן 3

א. 8 שנות מאסר בפועל בגין ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. אני מורה על הפעלתו במצבבר של עונש המאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים אשר נגזר על נאשם 3 בmansgarת ת"פ (מחוזי לנוער י-מ) 23897-05-16 (תע/2), כך שבסופו של יום ירצה נאשם 3 בגין גזר דין עונש של 8 שנות מאסר חריפה ועוד שנתיים מאסר בפועל בגין עונש מינוח.

ג. 12 חדש מסר על תנאי אוטם ירצה הנאשם בפועל אם תוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירות אלימות נגד גופו מכוון פשע

ד. ואישן גזע למחלון - מ ו - פיצויות בקבב של 5,000 נסואן גזע.

ה. נאשם 3 ישולם לאלמנת המנוח, לבנו, להוריו ולשתי אחיויתו פיצוי בסכום כולל של 205,000 ₪ לפיקוחה שללה[]:

לאלמנה - ה.ג. - 75,000 ₪

לכבודו הצעיר של המנוח - א.ג. - 50,000 ל.

לכל אחד מהורי המנוח - מ.ג - פ.ג - 25,000 נ.

לכל אחת מהחיות של המנוח - ז. ו. ל. - 15,000 ל. נ.

סךום הפיצויים למתלון ישולם ב-20 תשלומי חדשים, שווים ורכופים, החל מיום 1.12.24. ובכל אחד בחודש בחודשים שלאחר מכן. סךום הפיצויים לבני משפחת המנוח ישולם ב-40 תשלומי חדשים, שווים ורכופים, החל מיום 1.12.24. ובכל אחד בחודש בחודשים שלאחר מכן.

- 4

א. 20 החדש מסר בפועל בנקאי ימי מעזרו לפי רישומי שב"ס.

ב. 8 חודשים מסר על תנאי אותו ירצה נאש 4 בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

.1.12.24 נאשם 4 ישם למחלון - מ.ע. - פיצויים בסכום של 3,000 ל"י, זאת עד ליום 24.12.2024.

הנאים ותיזבו לרצוי עונש בימ"ר ניצן ביום 1.12.24 עד לשעה 10:00, כשבשוטם תעוזת זהות ועתוק מגזר הדין. על הנאים לתאם את הכניסה למסר כולל האפשרות למילוי מוקדם, עם ענף אבחון ומילוי של שב"ס, טלפונים *****-****, ****-****, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס בראשית החדש הראשון שניתן להbias בעת הבהתמצאות.

בימת הימים, ד' אב תשפ"ד, 08 אוגוסט 2024. בנסיבות הצדדים.